

Den højtærede Indenrigsminister sagde til mig, at det vilde være en højst uklog Taktik overfor Modstanderne af Demokratiet, Højre og de frikonservative. Gid den højtærede Indenrigsminister altid vilde betragte baade de frikonservative og Højre som Modstandere af Demokratiet, men ulykkeligvis gør han det netop ikke. Ulykken er, at han betragter den ene Part som sine gode Venner og allierede og kun den anden Part som Modstandere. Begge burde betragtes som Modstandere, saa vilde det være klog Taktik at bruge Uenigheden til at fremme Demokratiets Program og Formaal. Men for øvrigt hører jeg ikke til dem, der mene, at det er en stor Lykke for Demokratiet, at Højre har delt sig i to Grupper, de frikonservative og det gamle Højre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er et af de taktisk klogeste Skridt, der ere gjorte fra Reaktionens Side, at de frikonservative i sin Tid skilte sig ud. Havde de staaet samlede, og havde der været et kompakt Højreflertal mod Venstreministerierne oppe i Landstinget, havde vi vistnok været længere i demokratisk Henseende, end vi ere i dette Øjeblik, saa havde Venstres Regering været nødt til at føre en kraftig demokratisk Politik overfor det andet Ting, eventuelt skride til en Opløsning. Tænk, hvor langt vi havde været i demokratisk Henseende, om Venstre, da det kom til Magten, havde benyttet den første gode Anledning, der forelaa, f. Eks. den vestindiske Salgstraktats Forkastelse eller en vis Skattelovssituation, som havde været let at tilvejebringe; tænk, hvor langt vi havde været! Jeg skal ikke opholde mig længere derved. Jeg har givet en Andytning, der er tilstrækkelig for alle dem, der have politisk Forstaaelse.

Mads Larsen: Til det ærede Medlem fra Assens skal jeg blot sige dette, at det er ikke Forholdet, at den almindelige Valgret kommer til at raade over $\frac{2}{3}$ af Amtsrådet, som det ærede Medlem vilde give det Udseende af. Thi Forholdet er, at der ved Forholdstalsvalgmaaden skal vælges to Medlemmer, og dette i Forbindelse med, at den privilegerede Valgret vælger det tredje Medlem, vil medføre — det skal det ærede Medlem ligesom andre ærede Medlemmer af de forenede Forligspartier nok faa at se —, at der saa godt som i alle Amtsråd vil blive nøjagtig det samme Modsætningsforhold mellem Amtsråd og Sogneraad, som der i saa mange Aar har været mellem Folketing og Landsting, og

det er dog det reelle, det faktiske, der har Betydning, og ikke det rent formelle.

Poul Christensen: Jeg takker det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) for hans aabne Svar. Jeg har forgæves lyttet efter et Svar fra det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, om Partiet, naar dette Valgretsforlig var gennemført, vilde være med til at fortsætte Arbejdet paa og Kampen for at slette den privilegerede Valgret. Jeg savner de Herrers Svar, men Tavshed kan ogsaa være et Svar, og jeg antager, at det ærede Medlem fra Assens, der klart og uforbeholdent erklærede, at han ikke vilde være med, ogsaa har talt paa de Herrers Vegne. Jeg fastslaar dette som et Resultat af denne Forhandling. Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Assens, at hans Uvidenhed som Regnemester forbavser mig i høj Grad. (Berntsen: Jeg trænger til et Kursus!) Ja, det ærede Medlem trænger til et Kursus, det er givet, det har han Ret i. Det ærede Medlem siger, at den almindelige Valgret besætter $\frac{2}{3}$ af Pladserne i Amtsrådet. Hvor kan det ærede Medlem føre slig Tale? Er Amtmanden, Formanden for Amtsrådet, udgaaet af den almindelige Valgret? Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener? Det ærede Medlem bliver pludselig betænkelig. (Berntsen: Er jeg til Eksamen?) Ja, jeg tror, at det ærede Medlem, som jeg tidt har beundret som en studeret og klog Mand, alligevel savner en Del; jeg tror, han kunde have godt af at fortsætte sine Studier. Der er visse Folk, man kalder halvstuderede Røvere. Jeg har aldrig anset det ærede Medlem for at høre til denne Kategori. Men kunde han blive noget bedre, end han er, vilde jeg have mere Fornøjelse af ham, end jeg har i Øjeblikket. Den Slags Udtalelser kendetegner det ærede Medlem netop i Retning af Letbenethed, som jeg nævnedes før. Naar han nu vil paastaa, hævde, at $\frac{2}{3}$ af Pladserne i Amtsrådet besættes af den almindelige Valgret, vil jeg spørge: Ved det ærede Medlem da ikke, at et lille Mindretal af Vælgerne, paa $\frac{1}{7}$, ja endnu mindre, ved Hjælp af den privilegerede Valgret og den kongevalgte Formand kan blive Flertal i Amtsrådet? Ved det ærede Medlem det ikke, skulde han regne det igennem, inden han stemmer for Forslaget, som det foreligger. Det kunde være, det ærede Medlem blev betænkelig, naar det gik op for ham, hvor daarlig en Regnemester han